

בש"פ 1131/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד סליימה

בבית המשפט העליון

בש"פ 1131/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מחמוד סליימה

בקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המשיב: עו"ד יהודה שושן

החלטה

לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 4.3.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 10348-06-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

1. ביום 4.6.2020 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של סחר בסם מסוכן. לפי עובדות כתב האישום, המשיב לקח חלק בשלוש עסקאות למכירת סם מסוכן מסוג קוקאין לסוכן סמוי במשקל מצטבר של כ-800 גרם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת

תסקיר המעצר שהוגשו בעניינו, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו ממעצר. ביום 9.9.2020 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח, כאשר נמצא כי אין מקום לשחררו נוכח המעשים המיוחסים לו בכתב האישום וכן לאור תסקיר שירות המבחן, אשר ציין כי הוא ממוקד בקידום מצבו הכלכלי תוך התנהלות בדפוסים שוליים, ניהול אורח חיים מניפולטיבי ומסתיר.

3. בבקשה טוענת המבקשת כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית ועילת מעצר, ומלמדים על מסוכנותו הרבה; מסוכנות הנלמדת גם מן הנסיבות המצביעות על מכירת סם מסוכן בכמות גדולה, על נגישות לסם ועל סחר מקצועי בו, כמו גם מעברו הפלילי.

4. באשר להליך העיקרי, מציינת המבקשת כי ביום 4.6.2020 התקיימה הקראת כתב האישום. לאחר מספר בקשות דחייה מטעם באי כוח המשיבים ופיצול כתב האישום, ביום 27.1.2021 ניתן מענה מטעם המשיב ויתר הנאשמים לכתב האישום. בנוסף, נקבעו חמש ישיבות הוכחות לחודשיים הקרובים. בהליך לפני טען בא-כוח המבקשת כי מדובר בביצוע עבירות אשר הכלל הוא מעצר והחריג הוא שחרור. במקרה זה יש למשיב עבר פלילי ושירות המבחן אף התרשם ממנו בשלילה. העיכובים בניהול התיק נבעו בשל אילוצי בית המשפט בתקופת נגיף הקורונה ובעטיה של התנהלות באי-כוחם של הנאשמים האחרים בפרשה.

5. מנגד, בא-כוח המשיב הצביע על כך שבסופו של דבר שירות המבחן לא נתן המלצה שלילית לגבי המשיב והמליץ על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. למשיב אין עבר פלילי. העיכובים בניהול ההליך העיקרי נובעים אך ורק בשל מחדליה של המבקשת, אשר בתחילה הגישה כתב אישום אחד נגד 27 נאשמים. רק בחלוף חצי שנה פעלה המבקשת להפריד בין הנאשמים השונים והגישה בשל כך כתבי אישום שונים. לכן נתבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

6. דין הבקשה להתקבל. בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין חזקת החפות העומדת לנאשם ועמה הזכות לחירות לבין האינטרס של שמירה על שלום הציבור והבטחת קיומו של הליך משפטי תקין. בין היתר, יש לקחת בחשבון את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, עברו הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות לו, משך המעצר, קצב ניהול ההליך העיקרי ומידת החשש משיבוש הליכי משפט (ראו לאחרונה: בש"פ 1086/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (23.2.2021)). בעניינו, כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות סחר בכמות גדולה של סמים מסוכנים. כפי שנפסק לא פעם, עבירות אלה מקימות עילת מעצר סטטוטורית ונאשמים בעבירות אלה לא ישוחררו לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו למשל: בש"פ 1595/20 מדינת ישראל נ' אבראהים, פסקה 6 (5.3.2020); בש"פ 8629/19 מדינת ישראל נ' דדון, פסקה 12 (1.1.2020)). לא עלה בידי המשיב להראות כי בעניינו מתקיימות נסיבות כאמור המצדיקות שחרורו לחלופת מעצר, בפרט כאשר מדובר בהארכת מעצר ראשונה. מעבר לכך, בהליך העיקרי קבועות לעת הזו חמש ישיבות הוכחות בחודשיים הקרובים ויש לקוות כי ההליך יתנהל מעתה ואילך בקצב מהיר וביעילות.

הבקשה מתקבלת אפוא ומעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 4.3.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 10348-06-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באדר התשפ"א (28.2.2021).

עמוד 2

ש ו פ ט
